# ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ SIR GORDON SLYNN της 14ης Μαΐου 1985 *

*Κύριε πρόεδρε,*
*Κύριοι δικαστές,*

Το Δικαστήριο επελήφθη δύο αιτήσεων που υπέβαλε στις 9 Μαρτίου 1984 το Tribunal de grande instance του Verdun, κατ' εφαρμογή του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΟΚ, για την έκδοση προδικαστικών αποφάσεων, στο πλαίσιο δύο ποινικών δικών που εκκρεμούν ενώπιόν του.

Στις εν λόγω δίκες, ο Claude Chabaud, υπό την ιδιότητά του ως προέδρου-γενικού διευθυντή εταιρίας που εκμεταλλεύεται υπεραγορά Leclerc στο Verdun, και ο Jean-Louis Rémy, υπό την ιδιότητά του ως προέδρου-γενικού διευθυντή της υπεραγοράς Cora, διώκονται για παράβαση της γαλλικής νομοθεσίας σχετικά με τον καθορισμό κατώτατων τιμών λιανικής πωλήσεως των καυσίμων, και ιδίως της υπουργικής απόφασης 82-13/A της 29ης Απριλίου 1982. Τόσο ο Chabaud όσο και ο Rémy προέβαλαν ένσταση, υποστηρίζοντας ότι οι διατάξεις της απόφασης αυτής αντίκεινται στο κοινοτικό δίκαιο· προκειμένου να επιλύσει τη διαφορά, το Tribunal υπέβαλε για κάθε υπόθεση το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα και για τις δύο υποθέσεις:

« Η από 29 Απριλίου 1982 απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του υπεύθυνου για την Ενέργεια Υπουργού της κυβέρνησης της Γαλλικής Δημοκρατίας, με την οποία απαγορεύεται η πώληση στη Γαλλία απλής βενζίνης και βενζίνης σούπερ σε τιμή κατώτερη από εκείνη που καθορίζεται περιοδικά με υπουργική απόφαση, είναι σύμφωνη ή αντιβαίνει προς τις διατάξεις των άρθρων 3, 5 και 30 της Συνθήκης ΕΟΚ; »

Η ίδια εθνική νομοθετική ρύθμιση αποτέλεσε αντικείμενο της υπόθεσης 231/83, Cullet κατά Centre Leclerc, στην οποία το Δικαστήριο εξέδωσε απόφαση στις 29 Ιανουαρίου 1985. Αν εξαιρεθεί το γεγονός ότι η υπόθεση Cullet ανέκυψε στο πλαίσιο πολιτικής δίκης με αντικείμενο την έκδοση Διαταγής για την παύση της παράβασης της σχετικής νομοθεσίας, ενώ οι παρούσες εμπίπτουν στο πλαίσιο ποινικής δίκης, και οι δύο υποθέσεις θέτουν κατ' ουσία τα αυτά ζητήματα κοινοτικού δικαίου. Παρόλον ότι τα ερωτήματα που υπέβαλε το εθνικό δικαστήριο εν προκειμένου δεν μνημονεύουν όλα τα άρθρα της Συνθήκης που αποτέλεσαν αντικείμενο της απόφασης στην υπόθεση Cullet, είναι προφανές ότι με αυτά επιδιώκεται να διαπιστωθεί αν η επίδικη εθνική νομοθετική ρύθμιση συμβιβάζεται προς τις αρχές και τους στόχους της Συνθήκης ΕΟΚ, καθώς και προς τις επιμέρους διατάξεις της περί εφαρμογής τους.

Οι παρατηρήσεις που κατέθεσαν η γαλλική κυβέρνηση και η Επιτροπή δεν προσθέτουν κανένα νέο ουσιώδες στοιχείο στα επιχειρήματα που προβλήθηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου επ' ευκαιρία της υπόθεσης Cullet. Η απόφασή σας στην υπόθεση αυτή κάλυπτε όλα τα ζητήματα που είχαν ανακύψει.

Κατ' εμέ, η απάντηση στο ερώτημα που υπέβαλε το Tribunal de grande instance πρέπει, για τους λόγους που εκτίθενται στην απόφαση της 29ης Ιανουαρίου 1985 στην υπόθεση Cullet, να είναι η ακόλουθη:

* Μετάφραση από τα αγγλικά.

« 1 ) Τα άρθρα 3, στοιχείο στ ), και 5 της Συνθήκης ΕΟΚ δεν αντιτίθενται σε εθνική κανονιστική ρύθμιση που προβλέπει τον καθορισμό εκ μέρους των εθνικών αρχών κατώτατων τιμών λιανικής πωλήσεως των καυσίμων.

2 ) Το άρθρο 30 της Συνθήκης ΕΟΚ αντιτίθεται σε τέτοιας φύσεως κανονιστική ρύθμιση όταν η κατώτατη τιμή καθορίζεται με αφετηρία μόνο τις τιμές παραλαβής από τα εθνικά διυλιστήρια, οι τιμές δε αυτές συνδέονται με την ανώτατη τιμή, η οποία υπολογίζεται βάσει μόνο των τιμών κόστους των εθνικών διυλιστηρίων σε περίπτωση που οι τιμές των καυσίμων στις ευρωπαϊκές αγορές αποκλίνουν περισσότερο από 8 % από τις τελευταίες. »

Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων των διαδίκων των κύριων δικών. Ως προς τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η Γαλλική Δημοκρατία και η Επιτροπή, δεν συντρέχει λόγος να αποφανθείτε.